

toritet, der formodes at sidde inde med den største Viden paa dette Omraade, bestryktes Opfinderen i sin — i Reglen i Forvejen stærke — Tro paa, at han har gjort en betydelig ny Opfindelse, hvorved det kan bevirkes, at han offerer sin hele Formue og sætter hele sin Belsærd ind paa et Patent, der senere viser sig ugheldigt. Vil man her til indvende, at Opfindere maa finde sig i saadanne Resultater, som maa tilskrives dem selv, vil dette dog ikke kunne gøres gældende overfor den Tredjemand, der af Opfinderen har købt Patentet i Tillid til det af den forordnede Patentkommission paa samme satte Stempel som ny Opfindelse.

Overfor Publikum ses Fordelene ved Forundersøgelse ikke heller at være de overveieende; netop det, at Patentet efter denne Undersøgelse fremtræder med en vis Autoritet — som i Motiverne udtalt — er til Skade for Publikum, thi dette vil være tilbøjeligt til at overburde denne Autoritet og anse Patentet for uangribeligt, hvilket selvfølgelig kan hæmme Indvidets Handfrihed og lægge Baand paa Industrien.

Naar det ansøres, at Bevidstheden om den saglyndige Prøvelse vil holde mange ubegrundede Patentansøgninger tilbage, tror jeg ikke, at dette er saa. Dette sker derimod ved Fordring af Betaling af Gebyr; koster det ikke noget særligt at faa Prøvelsen og gøre Kommissionen forgæves Ulejlighed, vil Ingen af den Grund betænke sig paa at indlevere Ansøgning, tværtimod kan den, der ikke bryder sig om at offere det foreløbige lille Gebyr, let tænkes at ville lade Kommissionen undersøge, om hans Opfindelse er ny, fremfor med større Besøstning at foretage denne Undersøgelse selv eller ved Andre.

At det industrielle Liv skulde blive besværet med mangfoldige Patenter, som ellers kunde undgaas, holder heller næppe Stik, naar Forslagets § 17 vedtages, thi derved dannes en tilstrækkelig Modvægt herimod. Det kan kun anses heldigt for det industrielle Liv, at der fremkommer saa mange Patenter som muligt; de værdiløse ville bortfalde af sig selv.

Medens det saaledes ikke ses, at de til Forsvar for Forundersøgelsen ansførte Grunde have nogen Vægt, turde der derimod være overvejende Grunde, der tale imod den. Som den vigtigste af disse tør nævnes den, at Undersøgelsen ubetinget er illusorisk og derfor gør mere Skade end Gavn, ligesom det synes usørenelig med Patentkommissionens Anseelse i det almindelige Omdømme, at dens Støn idelig vil blive omstødt af Domstolene. Den efter de øvrige Bestemmelser i det forelagte Forslag vægtigste Indvending mod Un-

dersøgelse om Opfindelsens Nyhed forekommer det mig at være, at en saadan Undersøgelse er fuldtændig unødvendig, og at der ikke synes Spor af Grund til at paalægge Patentkommissionen den som Pligt med de deraf følgende uheldige Resultater. Efter det foreliggende Forslags § 17 staar det jo enhver frit for at fremkomme med Indsigelser mod Patentets Meddelelse, derunder indbefattet navnlig saadanne, der gaa ud paa, at Opfindelsen ikke er ny, og disse Indsigelser skulde efter § 18 paatendes af Kommissionen. Naar disse Paragrafer bibeholdes og vedtages, vil der være tilstrækkelig Sikkerhed for, at væsentligt kun det Nye kommer frem. Foraaavidt man har ment det unaturligt og lidet stemmende med Kommissionens Værdighed, om denne skulde være indskrænket til at tage de Indsigelser under Paatjendelse, som ere fremsatte af Tredjemand, men være ubeløstet fra at tage Hensyn til Omstændigheder, som ikke vare fremdragne paa denne Maade, men iøvrigt isjuefaldende eller Patentkommissionen bekendte, skal der henvises til, at Patentkommissionens enkelte Medlemmer have det i deres Magt i Genhold til § 17 at foranledige fremsat ved Tredjemand de Bemærkninger og Indsigelser, som de kunne gjøre med Hensyn til det Nye ved Opfindelsen, men dernæst tør det fremhæves, at Kommissionens Værdighed formentlig lider langt større Skaar ved, at den efter en nøjagtig Undersøgelse giver Patent paa Noget som ny Opfindelse, og det senere viser sig, at dens Undersøgelse har været mangelfuld og urigtig.

Som et væsentligt Gode ved Indførelsen af Forundersøgelsen ansøres det, at vor Lovgivning vil blive overensstemmende med Patentlovene i Naborigerne, Sverige, Norge og Tyskland, idet disse Lande — foruden Rusland og Nordamerika — følge dette System. Herved er at bemærke, at der i Amerika, som har den største Erfaring i disse Sager, hvor der findes en talrig, uafhængig Stab af Undersøgere, 3 Indsigelsesinstanser, har reist sig en saa stærk Opposition mod Undersøgelsen af Opfindelsens Nyhed ved selve Patentkommissionen, at dette Princip rimeligvis i en nær Fremtid vil blive fraveget, og at der ligeledes i Tyskland har hævet sig mange og vægtige Stemmer imod Systemet — se saaledes Udtalelser i „Patentanwalt“ fra April d. A. Det er saaledes ikke usandsynligt, at Principet inden altfor lang Tid vil blive fraveget i de saa Lande, hvor det nu hersker. Alle andre Lande i og udenfor Europa følge det modsatte Princip, saaledes navnlig baade England og Frankrig, og der er derfor næppe nogen Grund til i